

Оксана ШУКАТКА,

кандидат педагогічних наук, доцент,
Львівський національний університет імені Івана Франка

**СИСТЕМНІ ОСНОВИ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ У
ФОРМУВАННІ ІНДИВІДУАЛЬНИХ СТРАТЕГІЙ
ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ПРИРОДНИЧИХ
СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ**

У статті подано загальну характеристику системних основ міждисциплінарної інтеграції у формуванні індивідуальних стратегій здоров'язбереження майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей. Встановлено, що проблема інтеграції знань учнів і студентів перебувала в центрі наукових пошуків низки відомих філософів, мислителів та педагогів, котрі трактували інтеграцію знань як основу цілісного сприйняття й пізнання світу, як методичний засіб навчально-виховного процесу. На основі вивчення й узагальнення наукового і практичного досвіду застосування міждисциплінарної інтеграції в контексті формування стратегій здоров'язбереження студентів виокремлено власну позицію щодо трактування системних основ її реалізації, як-от: міждисциплінарна взаємодія наукових здоров'язбережувальних знань, умінь навичок майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей, міждисциплінарна взаємодія суб'єктів освітнього процесу.

Ключові слова: інтеграція, міждисциплінарна інтеграція, здоров'язбереження, індивідуальні стратегії здоров'язбереження, майбутні бакалаври природничих спеціальностей, студенти.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Сучасні темпи розвитку суспільства висувають все більш високі вимоги до людини й обсягу її діяльності. Імператив виживання, що виник у ХХІ ст., зумовлює й актуалізує необхідність тотального переходу соціальних інститутів, зокрема й вищої школи, до інноваційної всеохоплюючої стратегії збереження здоров'я кожного. Постійно зростаюча інформатизація та інтенсифікація навчального процесу в університетах, систематична напружена розумова діяльність і гіподинамія, слугують передумовами істотного зниження показників функціонального стану систем організму і фізичної працездатності студентів. Тоді як стан здоров'я молоді – один із найважливіших чинників безпеки держави і сталого розвитку

суспільства. Тому нині, як ніколи, одним із наскрізних методологічних орієнтирів розвитку й функціонування вищої школи України має стати актуалізація необхідності ведення здорового способу життя у свідомості кожного майбутнього фахівця шляхом формування у студентів індивідуальних стратегій здоров'язбереження на основі інтеграції знань, умінь, навичок збереження власного здоров'я, отриманих у процесі вивчення природничих дисциплін.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано вирішення даної проблеми та на які опирається автор. Проблема здоров'язбереження студентської молоді в педагогічній науці не є новою. Так, загальнотеоретичні питання проблеми здоров'язбереження висвітлюються в роботах вітчизняних (М. Амосов, В. Беспалько, Ю. Бойчук, І. Мельничук, В. Оржеховська, В. Приходько, Є. Пустовалова, Н. Семченко, М. Чепига) та зарубіжних науковців (Н. Белікова, О. Глєбова, В. Ірхін, Т. Орєхова, Н. Соловійова, А. Щєдріна, К. Купер (K. Cooper), К. Демонт-Хейнріч (C. Demont-Heinrich), Т. Путц (T. Puetz), Дж. Варо (J. Varo), А. Вуйлемін (A. Vuillemin)). У дослідженнях науковці акцентують увагу на важливості фізичної активності (Е. Маляр, Л. Пилипей, С. Сичов, Б. Шиян, Т. Морімото (T. Morimoto)), її впливу на гармонійний духовно-фізичний розвиток особистості (В. Горашук, О. Кудрявцева, І. Малинський, Р. Стасюк), зміцнення здоров'я (О. Дорошенко, С. Клімакова, Л. Лубишева, А. Фурманов), підтримання високого рівня працездатності (Г. Власов, Ю. Палічук) та ін. Дослідники визначають здоров'язбережувальний потенціал профільного навчання (Т. Чернікова) та основи здорового способу життя (І. Герасимова, Б. Зисманов) у процесі вивчення природничих наук (В. Бобрицька) та фізкультурно-оздоровчої діяльності (О. Ріхтер); характеризують процеси формування й вдосконалення культури здоров'я (Г. Кривошеєва, С. Лебедченко, Н. Малярчук) як світоглядну орієнтацію й детермінанту (Н. Башавець, С. Горбушина) в умовах комп'ютеризації навчання (Ю. Драгнев) та в системі фізичного виховання ВНЗ (О. Глагощук); визначають можливості

розвитку мотивації до здоров'язбереження (Д. Вікторов) та самостійних занять фізичними вправами (Л. Матузов, Л. Безугла) й обґрунтовують рівні оптимальних фізичних навантажень студентів (О. Іваночко) та ін. Однак, проблема формування індивідуальних стратегій здоров'язбереження майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей на засадах міждисциплінарної інтеграції залишилась поза межами наукових розвідок дослідників.

Метою статті є загальна характеристика системних основ міждисциплінарної інтеграції у формуванні індивідуальних стратегій здоров'язбереження майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проблема інтеграції знань учнів та студентів перебувала в центрі наукових пошуків низки відомих філософів, мислителів та педагогів (Й. Песталоцці, В. Сухомлинський, К. Ушинський), котрі трактували інтеграцію знань як основу цілісного сприйняття й пізнання світу, як методичний засіб навчально-виховного процесу [2, с. 50]. У контексті нашої розвідки науковий інтерес викликають міркування К. Ушинського, котрий міждисциплінарну інтеграцію розглядав у контексті психолого-педагогічного обґрунтування дидактичної значущості міжпредметних зв'язків. Саме К. Ушинський стверджував, що знання й ідеї, викладені різними науками, повинні органічно будуватись у світлий і різнобічний погляд на світ і життя. Ця теза стала науковим підґрунтям для розробки теорії міжпредметних зв'язків [3, с. 195], що іменується сучасними дослідниками як міждисциплінарна інтеграція.

Нині термін «інтеграція» використовується у різних сферах (міжнародні відносини, економіка, політика, освіта), тому у філософській, загальнонауковій та психолого-педагогічній літературі знаходимо різноманітні багаторакурсні, багатозначні тлумачення анонсованої категорії, які носять взаємодоповнюючий характер, однак іноді мають суперечливий характер. Дефініція «інтеграція» (від лат. *integratio* – поповнення, відновлення) [4, с. 206] визначається як: поєднання, взаємозв'язок елементів в єдине ціле певної частини [5, с. 75]; процес наближення і зв'язку наук, що відбувається разом з процесами

диференціації [6, с. 198]; взаємодоповнення окремих диференційованих частин і функцій системи, організму в єдине ціле, що передбачає ускладнення і зміцнення зв'язків між ними [7, с. 301]; об'єднання в ціле будь-яких окремих частин [8, с. 286–287].

Різноаспектні дослідження явища інтеграції стали фундаментом для виникнення наукової теорії в педагогіці, що отримала назву дидактична інтегративна педагогіка, а її функціональне призначення полягає у дослідженні закономірностей інтеграції знань і виокремленні базових законів, згідно з якими реалізується анонсований процес:

імперативності (поява якісно нових властивостей у результаті інтеграції);
корелятивності (здатність елементів інтеграції до узгодженої взаємодії);
доповнювальності (зародження диференціації внаслідок інтеграції) [1, с. 54].

У контексті нашої наукової розвідки нам імпонує трактування терміну «інтеграція» подане у філософському енциклопедичному словнику: інтеграція – це «певний аспект процесу розвитку, пов'язаний з об'єднанням у ціле раніше розрізнених частин та елементів» [9, с. 210]. Вдалим вважаємо визначення інтегративного підходу в навчанні як такого, що веде до інтеграції його змісту, тобто доцільного об'єднання окремих елементів у цілісність [10, с. 356]. Передбачалося, що застосування міждисциплінарної інтеграції як основи формування стратегій здоров'язбереження сприятиме систематизації знань, умінь, навичок студентів щодо ведення здорового способу життя, отриманих в процесі вивчення природничих дисциплін.

Інтегративний підхід передбачає реалізацію принципу інтеграції в будь-якому компоненті педагогічного процесу (тут під компонентом розуміємо формування індивідуальних стратегій здоров'язбереження), забезпечуючи його цілісність і системність. Упровадження анонсованого підходу можливе як в рамках вже сформованої педагогічної системи, так і в межах нової (експериментальної) системи [11, с. 35]. Ця теза підкреслює доцільність імплементації міждисциплінарної інтеграції в процес професійної підготовки

майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей з метою не інноватизації фахового навчання загалом, а лише тієї його складової, що стосується формування стратегій здоров'язбереження студентів.

Отже, інтеграція – це процес об'єднання будь-яких елементів (частин) в одне ціле, процес взаємного зближення й утворення взаємозв'язків, що базується на системному підході. Міждисциплінарна інтеграція – цілеспрямоване підсилення міждисциплінарних зв'язків за умови забезпечення теоретичної та практичної цілісності навчальних дисциплін [11, с. 56], вивчення яких базується на реалізації компетентнісного підходу в професійній освіті [1, с. 61].

Проблема теоретичного, методологічного і методичного дослідження міждисциплінарної інтеграції змісту вищої освіти перебуває в полі наукового розуміння багатьох науковців. Підставою для цього є той факт, що інтегрований зміст освіти дає змогу для злиття різнохарактерних знань, способів діяльності, інтелектуальних технологій, що сприяють інтенсифікації навчання та розвитку розумових і творчих здібностей студентів [1, с. 375].

Нині в дидактиці здоров'язбереження все частіше простежується думка про необхідність залучення в навчальний процес дисциплін узагальнюючого характеру. Сучасні дослідження інтеграційних процесів в освіті презентують корелятивний зв'язок між етапами розвитку тенденцій інтеграції науки і дидактичних процесів, що забезпечують інтеграцію змісту освіти.

Залежними змінними міждисциплінарної інтеграції в дослідженнях сучасних науковців щодо проблеми збереження здоров'я студентів є: знання філософсько-методологічних основ здорової життєдіяльності; мотивація до навчально-пізнавальної діяльності щодо розширення власних здоров'язбережувальних знань; оволодіння вміннями та навичками ведення здорового способу життя, загартовування, правильного харчування; вміння створювати власні стратегії здоров'язбереження; набутий досвід виконання фізичних вправ тощо.

Іншими словами, системоутворюючим чинником міждисциплінарної інтеграції у формування індивідуальних стратегій здоров'язбереження є певні знання, вміння, навички ведення здорового способу життя, які структурують функціональний рівень здоров'язбережувальної життєдіяльності – вирішення типових здоров'яруйнівних проблем.

Так, факти, ідеї, теорії та концепції з природничих дисциплін студенти зможуть використовувати під час вирішення складних проблем здоров'яруйнівного характеру, які перебувають на стику з різними науковими галузями (хімія – біологія), або завдань, пов'язаних з творчим перетворенням повсякденної реальності у власну здоров'язбережувальну поведінку.

Вирішення окреслених проблем вимагає якісно іншого рівня розвитку аксіосфери майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей, відкритих до усвідомлення цінностей ведення здорового способу життя та збереження власного здоров'я, здатних зробити правильний вибір у ситуації ціннісної невизначеності на користь здоров'язбереження. Проблема застосування міждисциплінарної інтеграції, орієнтованої на підготовку студентів до ведення здорового способу життя, досліджена недостатньо. Існуючі методичні підходи до інтеграції здоров'язбережувальних знань, умінь, навичок майбутніх фахівців відображають низку досягнень науковців у сфері обґрунтування оптимальних умов для вивчення складних міждисциплінарних ідей, відповідно до розумових можливостей студентів. До таких досягнень віднесено:

розширення уявлень про нейропсихологічні корелятиви перенесення знань з однієї дисципліни в іншу;

знаходження відповідності між типом інтеграції і розвитком певних знань, умінь, навичок майбутніх фахівців;

виокремлення дидактичних принципів організації інтегрованих навчальних курсів, що відповідають вимогам доступності (створення мотиваційної основи, контекстність викладання, координація змісту навчальних дисциплін, знаходження спільного тезауруса та ін.).

Однак, в існуючих розробках методологічних підвалин міждисциплінарної інтеграції власне інтеграція залишається засобом засвоєння вже взятих в готовому вигляді міждисциплінарних понять, ідей, концепцій, що притуплює, а не розкриває закладену у творчій природі людини здатність самостійно відновлювати сутнісні, глибинні взаємозв'язки між процесами і явищами навколишнього світу, їх впливу на здоров'я людини, об'єднувати їх в ціле – індивідуальну стратегію здоров'язбереження. Вважаємо, що реалізація міждисциплінарної інтеграції під час вивчення майбутніми бакалаврами природничих спеціальностей дисциплін, що наповнені інформацією здоров'язбережувального змісту, забезпечить формування системних знань, умінь, навичок студентів у сфері ведення здорового способу життя.

Вивчення і узагальнення наукового і практичного досвіду застосування міждисциплінарної інтеграції у контексті формування стратегій здоров'язбереження студентів дало змогу виокремити власну позицію щодо трактування системних основ її реалізації, як-от: міждисциплінарна взаємодія наукових здоров'язбережувальних знань, умінь навичок майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей, міждисциплінарна взаємодія суб'єктів освітнього процесу.

Міждисциплінарна взаємодія наукових здоров'язбережувальних знань, умінь навичок студентів розглядається як мета, тобто створення у майбутніх фахівців цілісного уявлення про власну стратегію здоров'язбереження, яка базується на веденні здорового способу життя, уникнення здоров'яруйнівних факторів, і як процес якісних змін у поведінці студентів, що веде до досягнення мети. Міждисциплінарна взаємодія як процес комплексного здоров'язбережувального розвитку, виховання і навчання забезпечує взаємовплив, взаємопроникнення і взаємозв'язок всіх ланок освітнього процесу та навчальних дисциплін, що вивчаються майбутніми бакалаврами природничих спеціальностей.

Передбачається, що міждисциплінарна взаємодія наукових здоров'язбережувальних знань, умінь, навичок майбутніх бакалаврів

природничих спеціальностей здійснюватиметься на основі фактологічних, операційно-діяльнісних і організаційно-методичних міждисциплінарних зв'язків.

Фактологічні зв'язки (інформаційно-змістовні) забезпечуються взаємопроникненням здоров'язбережувальних фактів, понять і наукових категорій різних дисциплін, що вивчаються студентами. У змісті навчального матеріалу важливо виокремлювати питання, що стосуються ведення здорового способу життя, загартовування тощо, аналіз яких вимагає опори на знання, раніше засвоєні з інших дисциплін. Доцільно окреслювати й прогалини наукового знання, які студенти повинні заповнити під час вивчення нових дисциплін. У кожній навчальній темі слід звертати увагу на поняття, що відносяться до даної навчальної дисципліни, а також категорії, які є більш широкими, загальними для низки предметів. З цією метою доцільно скласти єдиний глосарій термінів, які стосуються проблеми здоров'язбереження майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей, що забезпечить єдність понятійно-термінологічного апарату.

Операційно-діяльнісні зв'язки виявляються на основі пошуку процесуальних елементів у змісті навчання; функціонують на рівні універсальних (загальнокультурних), загально-професійних та особистісних канонів ведення здорового способу життя (здатність і готовність використовувати методологічні основи науки і її досягнення для реалізації власної стратегії здоров'язбереження у професійній та побутовій життєдіяльності; знаходити, переробляти, зберігати і використовувати сучасну інформацію щодо збереження власного здоров'я для ведення здорового способу життя тощо).

Організаційно-методичні зв'язки формуються за допомогою методів, прийомів, організаційних форм міждисциплінарної інтеграції під час проведення занять у режимі аудиторної та самостійної роботи на основі використання сучасних освітніх та інформаційно-комунікаційних технологій.

Однією з таких технологій є проектне навчання, що дозволяє використовувати інформацію щодо здоров'язбереження з різних джерел наукового знання.

Реалізація міждисциплінарної взаємодії здоров'язбережувальних знань, умінь, навичок майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей у процесі професійної підготовки неможлива, на наш погляд, без міждисциплінарної взаємодії всіх суб'єктів освітнього процесу. Під міждисциплінарною взаємодією суб'єктів освітнього процесу розуміємо взаємодію, що характеризується узгодженістю цілей, відповідністю засобів, способів і позицій контактуючих сторін (тут – викладачів і студентів), що сприяє продуктивному вирішенню анонсованих завдань дослідження та стимулює розвиток особистості кожного студента в системі формування індивідуальних стратегій здоров'язбереження.

Реалізація міждисциплінарної взаємодії суб'єктів освітнього процесу в контексті системного підходу до формування індивідуальних стратегій здоров'язбереження майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей вимагає від викладачів готовності до такої діяльності:

забезпечення міждисциплінарних зв'язків і наступності отримання здоров'язбережувальних знань, умінь, навичок на всіх етапах навчання студентів;

створення умов для взаємодії студентів з метою забезпечення співробітництва у вирішенні навчальних, соціальних і професійних завдань, що стосуються збереження власного здоров'я;

побудови суб'єкт-суб'єктних відносин зі студентами;

участі в розробці міждисциплінарних програм, порівнянні навчальних матеріалів з метою презентації студентам однієї категорії (здоров'я, гіподинамія, здоровий спосіб життя тощо) під кутом зору різних наук;

підвищення власного професійного рівня шляхом участі в міждисциплінарних теоретичних семінарах, дискусіях, проектах на стику різних дисциплін;

створення креативного педагогічного розвивального міждисциплінарного здоров'язбережувального середовища;

інтеграції сучасних освітніх та інформаційно-комунікативних технологій.

Підсумовуючи, зазначимо, що використання комплексності і системності [12, с. 16] у процесі структурування змісту професійної підготовки студентів, а також організації освітнього процесу на інтегрованій основі характеризується такими перевагами:

інтегрований зміст навчання є інформаційно більш об'ємним і спрямований на формування у студентів здатності мислити системно;

інтегровані поняття дають змогу сформувати орієнтаційну основу дій за допомогою високого рівня узагальнення;

інтегрований зміст навчання уможливорює формування альтернативного мислення студентів, що сприятиме об'єктивній оцінці фактів і пошуку принципово нових методів вирішення поставлених завдань;

організація навчально-виховного процесу на інтегрованій основі сприяє розвитку здатності виявляти загальне у різноякісних явищах і процесах;

інтегроване навчання спрямоване на формування діалектичного мислення студентів, яке дає змогу вирішувати проблемні ситуації різного рівня складності;

у процесі інтеграції образно-емоційного і логічного компонентів процесу навчання досягається цілісність сприйняття світу, залучення різних механізмів пізнавальної і дослідницької діяльності;

інтеграція різнохарактерного змісту сприяє формуванню ціннісного ставлення студентів до навчання, підвищенню рівня їхньої загальної і професійної мотивації.

Важливим аспектом у використанні міждисциплінарної інтеграції в професійній підготовці майбутніх фахівців будь-яких спеціальностей є врахування інтеграції загальнонаукових підходів до формування професійної компетентності у студентів [13]. Таким чином, формування індивідуальних

стратегій здоров'язбереження майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей базуватиметься на науковій основі.

Висновки. Отже, в контексті дослідження інтеграція трактується як процес і результат поєднання структурних елементів змісту освіти для досягнення вищого рівня цілісності системи здоров'язбережувальних знань, вмінь і навичок майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей, формування єдиної картини наукового світогляду.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямку вбачаємо у висвітленні філософських засад формування індивідуальних стратегій здоров'язбереження у майбутніх бакалаврів природничих спеціальностей в університетах.

Список використаної літератури

1. Сучасний тлумачний словник української мови: 100000 слів / [укл. Н. Д. Кусайкіна, Ю. С. Цибульник ; за заг. ред. В. В. Дубічинського]. – Х. : «Школа», 2009. – 1008 с.
2. Мартинів О. М. Формування культури здоров'язбереження студентів економічних спеціальностей на засадах міждисциплінарної інтеграції : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Мартинів Олег Михайлович. – Тернопіль, 2015. – 274 с.
3. Ушинський К. Д. Вибрані педагогічні твори : в 2 т. / К. Д. Ушинський. – К. : Рад. шк., 1983. – Т. 1. – С. 192–417.
4. Словник іншомовних слів : 23000 слів та термінологічних сполучень / [уклад. Л. О. Пустовіт]. – К. : Довіра, 2000. – 1017 с.
5. Універсальний словник-енциклопедія / [за заг. ред. М. В. Поповича]. – 4-те вид., виправл., доп. – К. : Вид-во «ТЕКА», 2006. – 1551 с.
6. Философский словарь / [под ред. И. Т. Фролова]. – 7-е изд., перераб. и доп. – М. : Республика, 2001. – 719 с.
7. Новая философская энциклопедия. В 4-х томах / [науч.-ред. совет : В. С. Степин, А. А. Гусейнов, Г. Ю. Семигин, А. П. Огурцов]. – М. : «Мысль», 2010. – Т. 2. Е–М. – 2010. – 640 с.
8. Словник іншомовних слів / За ред. чл-кр. АН УРСР О. С. Мельничука. – К. : Гол. ред. УРЕ, 1977. – 966 с.
9. Философский энциклопедический словарь / [главн. ред. Л. Ф. Ильичев, П. Н. Федосеев, С. Н. Ковалев, В. Г. Панов]. – М. : «Советская энциклопедия», 1983. – 576 с.

10. Енциклопедія освіти / [гол. редактор В. Г. Кремень] / Акад. пед. наук України. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.
11. Сухаревская Е. Ю. Интегрированное обучение в начальной школе / Е. Ю. Сухаревская. – Ростов н/Д : Феникс, 2003. – 384 с.
12. Тюріна Т. Г. Духовна педагогіка: витоки, сутність і перспективи розвитку : [монографія] / Т. Г. Тюріна. – Львів : СПОЛОМ, 2005. – 276 с.
13. Melnychuk I. N. Integration of general scientific approaches towards formation of professional competence of future doctors / I. N. Melnychuk // European Humanities Studies: State and Society. – 2016. – № 1. – С. 291–301.

Рецензент – доктор педагогічних наук, професор Мельничук І. М.

Шукатка О. Системные основы междисциплинарной интеграции в формировании индивидуальных стратегий здоровьесбережения будущих бакалавров естественных специальностей

В статье представлена общая характеристика системных основ междисциплинарной интеграции в формировании индивидуальных стратегий здоровьесбережения будущих бакалавров естественных специальностей. Установлено, что проблема интеграции знаний учащихся и студентов находилась в центре научных поисков ряда известных философов, мыслителей и педагогов, трактовавших интеграцию знаний в качестве основы целостного восприятия и познания мира, как методическое средство образовательного процесса. На основе изучения и обобщения научного и практического опыта применения междисциплинарной интеграции в контексте формирования стратегий здоровьесбережения студентов выделены позиции относительно трактовки системных основ ее реализации, а именно: междисциплинарное взаимодействие научных здоровьесберегающих знаний, умений, навыков будущих бакалавров естественных специальностей, междисциплинарное взаимодействие субъектов образовательного процесса.

Ключевые слова: интеграция, междисциплинарная интеграция, здоровьесбережение, индивидуальные стратегии здоровьесбережения, будущие бакалавры естественных специальностей, студенты.

Shukatka O. System Bases of Interdisciplinary Integration in Formation of Individual Health Strategies for the Future Bachelors in Natural Sciences

Abstract. The article provides a general description of the systemic foundations of interdisciplinary integration in the formation of individual health strategies for the preservation of future bachelors of natural sciences. It was established that the problem of integration of pupils' and students' knowledge was at the center of scientific research of a number of well-known philosophers and educators who treated integration as the basis of holistic perception and knowledge of the world as a methodological tool for the educational process.

The phenomenon of integration is the foundation for the emergence of scientific theory in pedagogy. The theoretical analysis of various aspects of research

has made it possible to isolate the basic laws of the implementation of this process: imperative (the appearance of qualitatively new properties as a result of integration); correlation (the ability of elements of integration to a coherent interaction); complementarity (the origin of differentiation as a result of integration).

It is concluded that the problem of theoretical and methodological research of interdisciplinary integration of the higher education content is in the circle of many scholars' scientific view. The reason for this is the fact that the integrated content of education makes it possible for the merging of diverse knowledge, methods of activity, intellectual technologies that contribute to the intensification of learning and the development of students' intellectual and creative abilities.

It is proved that the dependent variables of interdisciplinary integration in researches of modern scientists concerning the problem of preserving students' health are: knowledge of philosophical and methodological foundations of healthy life; motivation for educational and cognitive activity in order to expand their own healthcare-saving knowledge; mastering skills and habits of healthy lifestyle, tempering, proper nutrition; ability to create own health strategies; acquired experience of performing physical exercises, etc.

On the basis of studying and generalization of scientific and practical experience of interdisciplinary integration application in the context of forming health care strategies of students, their own position regarding the interpretation of the systemic foundations of its implementation is singled out. The system bases is the interdisciplinary interaction of scientific health and conservation knowledge, skills of future bachelors of natural sciences, interdisciplinary interaction of subjects of educational process. Interdisciplinary interaction of scientific health preserving knowledge, skills and abilities of students is considered as a goal. This means creating from future specialists a holistic view of their own healthcare strategy based on healthy lifestyle management, avoidance of health-destructive factors, as a process of qualitative change in student behavior that leads to achievement of the goal. It has been determined that interdisciplinary interaction as a process of complex health-preserving development, education and training provides mutual influence, interpenetration and interconnection of all parts of the educational process and the disciplines studied by future bachelors of natural sciences.

Key words: *integration, interdisciplinary integration, preservation of health, individual health care strategies, future bachelors of natural sciences, students.*